

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6176/2020
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Јоксимовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Јелена Фриндик, адвокат из ..., ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1535/19 од 16.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1535/19 од 16.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1535/19 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 151/14 од 29.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужиља једини и искључиви власник непокретности и то виноградарске кућице површине 19 м², саграђене на парцели ... као и парцеле број ... површине од 16а 47м², у нарави њива ..., односно парцеле број .../..., површине 08а 00м² по старом премеру, уписане у лист непокретности бр.... К.О. ..., што су тужени дужни признати и трпети да се изврши упис тужиље као јединог искључивог власника наведене непокретности у Служби за катастар непокретности. Обавезан је тужени ББ да наведену непокретност ослободи од лица и ствари и омогући тужиљи несметано коришћење. Обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 258.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1535/19 од 16.01.2020. године, делимично су усвојене жалбе тужених и преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља једини и искључиви власник непокретности, преко укупне површине дела парцеле бр. ...

К.О. ..., који одговара површини старе парцеле бр. .../... К.О. ... од 08а 00м² по старом премеру, до тражене укупне површине парцеле број ... К.О. ... од 16а 66м², а потврђује у преосталом побијаном а непреиначеном делу из става првог изреке. Одређено је да свака страна сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе су предложили да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом је одлучено о праву тужиље, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем заступљеним у судској пракси о јачем правном основу за стицање права својине на страни савесног стицаоца по пуноважном уговору о купопродаји непокретности, коме је посед предат од стране продавца непокретности по реализованом правном послу уз плаћен порез на промет непокретности. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради утврђења права својине је поднета 20.03.2019. године и назначена вредност предмета спора је 501.000,00 динара. Другостепена пресуда донета је 16.01.2020. године.

Како назначена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужених није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић